

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl



Redactioneel

‘Dit was nu zijn analyse; wat hij zich had voorgesteld als een onderneming met diepe duidingen en verreikende inzichten, bleek te bestaan uit gewone ontroering als zijn vragen en geschenken in het werkelijke contact met de analyticus niet als belachelijk werden afgedaan’- J. Ubbels (1996), De werkelijkheid van de onbewuste fantasie. *Tijdschrift voor Psychoanalyse*, 2, p. 13

‘Van toen af ging het snel en nu hoort Freud met Thomas Mann, Albert Einstein en Pablo Picasso tot de steeds kleiner wordende groep echte erflaters van de twintigste eeuw’ – P. Schnabel (1995), bespreking van: Richard Webster ‘Why Freud was wrong. Sin, science and psychoanalysis.’ *Boeken NRC Handelsblad*, 13 januari 1996

‘Op een zachte, lieve, doch onontkoombare manier vroeg ze naar het toilet, liep ze de personeelskeuken in om water te drinken en vroeg het tweede uur of ze niet een glaasje water naast de bank kon krijgen’ – M.M. Korfage (1996), Een overrompelend begin. *Tijdschrift voor Psychoanalyse*, 2, p. 33

‘Freud heeft ontdekt dat mensen door de nood gedwongen ertoe komen hun gevoelens te veranderen, omdat anders hun wereld onleefbaar wordt’ – A. van Dantzig (1995), De betekenis van de (vroeg) psychoanalytische visie voor de huidige psychotherapie. *Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde*, 43, p. 2169

‘Ineens besepte ik duidelijker dan ooit dat het niet primair de woede of de afgeweerde seksuele verlangens jegens haar vader waren die zij er direct al in dat eerste uur uitgooide, maar een woede op moeder en tegelijkertijd een diep verlangen naar geborgenheid bij diezelfde moeder’ – J.J. Baneke (1996), De familieroman van analysant en analyticus. *Tijdschrift voor Psychoanalyse*, 2, p. 28

‘Door de eigen ervaringen in leertherapie en door de zichtbare verandering bij onder supervisie behandelde patiënten ontstaat naast de wetenschappelijke scepsis een daar diametraal tegenoverstaand groeiend geloof’ – C.P.F. Lemke (1995), Geloof en wetenschap in de psychoanalyse. *Tijdschrift voor Psychiatrie*, 38, p. 52

‘Het thema in de therapie verschoof naar het jongen zijn en toen bleek dat Eric erg over zijn piemel inzat. Deze was – in zijn woorden – ‘een stukje korter gemaakt omdat hij niet goed was’ – M.M.T. Hendrikx (1996), Eric en De Kleine Zeemeermin. Tijdschrift voor Psychoanalyse, 2, p. 40

‘Waarom, zo vroeg Wittels zich af, rebelleerde Kraus met zijn kleine orgaan *Der Fackel* zo heftig tegen het grote orgaan de *Neue Freie Presse*? Antwoord: omdat hij nooit het stadium te boven was gekomen waarin hij als klein jongetje met zijn kleine orgaantje (lees: zijn kleine piemeltje) rebelleerde tegen het veel grotere orgaan van zijn vader. Menigeen die dit hoort, denkt dat een dergelijke redenering een karikatuur is van de echte serieuze psychoanalyse. Wie dat denkt, vergist zich. Deze redenering is psychoanalyse’ – H. Israëls. Bespreking van ‘Freud and the Child Woman; The Memoirs of Fritz Wittels. Vrij Nederland, 13 januari 1996, p. 73

‘Ik leg haar uit dat dromen niet van buitenaf komen, maar van binnenuit, dat het creaties zijn van je eigen geest en dat je er dus wel degelijk invloed op uit kunt oefenen’ – F.M.E. Slijper, Behandeling van een posttraumatische droom van een jonge adolescente. Tijdschrift voor Psychoanalyse, 2 p. 36

‘Pas geleidelijk aan zou de vergaande incompatibiliteit van psychoanalyse en Kraepeliniaanse nosologische psychiatrie zichtbaar worden. Een onverenigbaarheid die niet alleen op het niveau van het psychiatrisch/psychopathologisch denken lag, maar wortelde in een incompatibiliteit van oriëntaties (dat wil zeggen: speelde op het niveau van de filosofische vooronderstellingen)’ – G. Verwey (1995), Freud en de psychiatrie rond 1900. Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde, 43, p. 2189

‘Onbewust of half bewust was ik namelijk de hele tijd al bezig geweest met de verhouding tussen ‘sibs’ – wat volstrekt logisch was, omdat het een lezing zou worden voor twee psychoanalytische families, psychoanalytische “sibs”, die elkaar – na jaren lang gebrouilleerd te zijn geweest – voor een tweede of derde keer binnen korte tijd officieel zouden ontmoeten’ – J.J. Baneke (1996), De familieroman van analysant en analyticus. Tijdschrift voor Psychoanalyse, 2, p. 27

‘Der tatsächliche Kostenanteil der hochfrequenten Behandlungen ist so marginal, daß selbst eine überproportionale Zunahme, die offensichtlich gar nicht vorliegt, für Kostenträger kein Anlaß zur Beunruhigung sein kann. Es scheint plausibel, daß hier nicht wissenschaftliche Ziele, sondern berufspolitische Motive und Interessen ausschlaggebend waren’ – R. Herold (1995), ‘Utopische’ und ‘tatsächliche’ Kosten analytische Psychotherapie in der kassenärztlichen Versorgung. Zeitschrift für psychoanalytische Theorie und Praxis, 10, p. 478

‘Je wilt je stem niet zomaar weggeven. Terughoudendheid daarin is misschien een regressie naar het vocaal-anale stadium en daar komen moeilijkheden van. Maar ik zal toch niet in analyse moeten, omdat anderen een telefonisch antwoordapparaat hebben aangeschaft. Ja, dat moet wèl, zegt de psychoanalyticus die ik net belde’ – J. van Heerden (1996), Antwoordapparaat. *NRC Handelsblad*, 20 januari 1996

‘Eigenlijk is het een beetje raar om een heel themanummer te wijden aan het feit dat honderd jaar geleden de *Studien über Hysterie* zijn verschenen. Toegegeven: dit boek van Sigmund Freud en Josef Breuer staat aan de wieg van een van de meest invloedrijke denksystemen van deze eeuw, de psychoanalyse, en was het niet Freud zelf die ooit schreef dat de psychoanalyse het best begrepen kon worden door haar geschiedenis na te gaan? Toch is al deze aandacht merkwaardig, want het is inmiddels al geruime tijd bekend dat de *Studien über Hysterie* een duidelijk voorbeeld zijn van wetenschappelijke fraude. Het is daarom misschien beter om in het jaar 1995 een ander jubileum te gedenken. Het is dit jaar precies een kwart eeuw geleden dat de ontdekking gedaan werd waaruit onomstotelijk het leugenachtige karakter bleek van het eerste grote succesverhaal uit de *Studien über Hysterie*: het verhaal over de behandeling van een patiënte die door Freud en Breuer werd aangeduid als Anna O’ – H. Israëls (1995), Freud, fraude en verdringing. *Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde*, 43, p. 2190

‘After Dinner Freud is een nieuw Engelstalig gezelschapsspel over Siegmund Freud. Honderd-en-één kaarten zitten in een fraai doosje, met daarop het portret van de beroemdste psychoanalyticus aller tijden. Op elke kaart staat aan de voorkant een vraag en aan de achterkant het antwoord’ – A.-R. Bantzinger (1996), Een spelletje spelen met Freud. *Het Parool*, 10 januari 1996

‘In dit nummer vindt u de eerste zogenaamde *Vignetten*. Bij deze nodigt de redactie u uit om voor die rubriek een fragment uit een psychoanalyse, kinderaanlyse, een psychoanalytische psychotherapie, een groepsanalytische of een partner-relatietherapie op psychoanalytische basis in te sturen. In een *Vignet* komt er een omslag in de behandeling, wordt de patiënt beter begrepen, of begrijpt de analyticus zichzelf of het analytisch proces beter. De theorie wordt verhelderd – of juist ontkracht – of er is een andere reden waarom u aandacht vraagt voor een paar uur concrete arbeid. Ook in een proza-, poëziefragment of andere kunstuiting is soms een analoge wending aan te wijzen. Dit alles in niet meer dan 1200 woorden’ – H.M. Reijzer (1996), Redactioneel – *Tijdschrift voor Psychoanalyse*, 2, p. 4.